

МВС УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ

**Слідче управління Головного Управління Національної поліції
в Херсонській області**

73000, м. Херсон, вул. Лютеранська, 4

тел. (0552) 45-92-16

ПОВІДОМЛЕННЯ
про зміну раніше повідомленої підозри

м. Миколаїв

29.08.2023 року

Слідчий у кримінальному провадженні - старший слідчий СВ відділення поліції № 1 Каховського районного відділу поліції ГУНП в Херсонській області Салівончик Тетяна Олександрівна, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22022230000000463 від 12.10.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч.ч. 2, 3 ст. 28, ч. 1 ст. 111-2, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 111-2, ч. 1 ст. 263, ч. 4 ст. 185 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Савінкіну Євгену Сергійовичу, 02.05.1984 року народження, уродженцю м. Балашиха Балашихського району Московської області російської федерації, українцю, громадянину України, зареєстрованого за адресою: місто Херсон, вулиця 28 Східна, будинок 6, раніше не судимому, депутатом не являється

про зміну раніше повідомленої підозри у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 111-2 КК України кваліфікуючими ознаками якого умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави – агресора, вчинені громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації рішень та дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора, підготовки та передачі матеріальних ресурсів чи інших активів представникам держави-агресора, її збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах

існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі – рф) 1997 року та іншим міжнародно-правовим актам є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975, ч. 4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил рф на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, рф та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки

сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівнозначним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав закріплені у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який визнається рф та Україною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і рф.

22 лютого 2022 року президент рф направив до ради федерації звернення про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року президент рф публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24.02.2022 військовослужбовці збройних сил рф шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні та адміністративні кордони України в Харківській, Херсонській, Сумській, Чернігівській, Київській, Донецькій та Луганській областях та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення для держави і у такий спосіб здійснили тимчасову окупацію частини території України.

З метою протидії збройній агресії рф 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», на підставі пропозицій Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-ІХ.

У подальшому воєнний стан в Україні неодноразово продовжувався, востаннє Законом України затверджено Указ Президента України від 26.07.2023 № 451/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», що набув чинності 17.08.2023, яким продовжено дію воєнного стану з 05 години 30 хвилин 18 серпня 2023 року строком на 90 діб.

Таким чином, у період з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 по 11.11.2022 - по дату деокупації міста Херсон, на всій території України введено та діяв правовий режим воєнного стану, що пов'язано із розв'язанням рф військової агресії проти України та веденням повномасштабних бойових дій на території України.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована рф територія України (тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Окупаційна адміністрація рф – сукупність державних органів і структур рф, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних рф самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Починаючи з березня 2022 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) територія Херсонської області та м. Херсон була тимчасово окупована невстановленими особами з числа військовослужбовців російської федерації, в подальшому Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 «Про затвердження Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 27 травня 2022 року» (в редакції наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 27 липня 2022 року № 169) м. Херсон було віднесено до вказаного переліку територіальних громад, розташованих в районі проведення воєнних (бойових) дій або перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні).

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше початку березня 2022 року військовослужбовці збройних сил російської федерації силовим способом з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням незаконно захопили та фактично здійснили окупацію м. Херсон шляхом зосередження навколо міста збройних підрозділів держави-агресора російської федерації та встановлення контрольно-пропускного режиму в'їзду та виїзду в нього, яка тривала до звільнення вказаної території підрозділами Збройних сил України 11.11.2022.

Внаслідок російського військового вторгнення з 24.02.2022 повністю зупинено судноплавство по річці Дніпро та в Чорному морі, зупинений експорт продукції через блокаду морських та річкових портів, припинена діяльність ванжовідправників, що використовували логістичні можливості річкової інфраструктури, припинено здійснення перевалки, зберігання та обробки вантажів і суден в річкових портах, видобування річкового піску.

Разом з цим, 06.08.1993 згідно Єдиного державного реєстру підприємств і організацій України зареєстровано Приватне акціонерне товариство

«Судноплавна компанія «Укррічфлот», код ЄДРПОУ 00017733 (далі - АСК «Укррічфлот»).

Основним видом економічної діяльності АСК «Укррічфлот» є будівництво суден і плавучих конструкцій, вантажний річковий транспорт, пасажирський річковий транспорт, допоміжне обслуговування водного транспорту, ремонт і технічне обслуговування суден і човнів.

До сфери управління та складу структурного підрозділу Дирекції з управління портами Південного регіону АСК «Укррічфлот», входять території, будівлі та споруди, розташовані за адресами: м. Херсон, Одеська Площа, 6 та м. Херсон, Карантинний острів, 1.

У період часу з квітня по червень 2022 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Ткаченко Ігор Валентинович, 15.10.1962 року народження, будучи громадянином України, знаходячись в місті Херсон Херсонської області, достовірно знаючи про окупацію території Херсонської області збройними силами російської федерації, діючи умисно, добровільно, прийняв пропозицію невстановлених досудовим розслідуванням представників окупаційної адміністрації держави-агресора рф та зайняв посаду директора так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт», розташованого на території АСК «Укррічфлот» за юридичними адресами: м Херсон, Одеська площа, 6 та м. Херсон, Карантинний острів, 1.

Крім того, Ткаченко І.В., перебуваючи на посаді директора вказаного підприємства, здійснюючи управління, організацію і забезпечення його діяльності, 20.06.2022 на базі об'єктів, розташованих за адресами: м. Херсон, Одеська Площа, 6 та м. Херсон, Карантинний острів, 1, що входять до сфери управління АСК «Укррічфлот», здійснив реєстрацію в окупаційних органах держави-агресора рф так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт» (мовою оригіналу - ГОСУДАРСТВЕННОЕ УНИТАРНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ «ХЕРСОНСКИЙ РЕЧНОЙ ПОРТ») та очолив його.

При цьому, Савінкін Євген Сергійович, 02.05.1984 року народження, в період часу з кінця квітня 2022 року до 01.07.2022, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, знаходячись в місті Херсон Херсонської області, достовірно знаючи про окупацію території Херсонської області, діючи умисно, на шкоду суверенітету та територіальної цілісності України, прийняв пропозицію Ткаченка І.В. та зайняв посаду заступника директора по експлуатації так званого «Государственного унитарного предприятия «Херсонский речной порт», розташованого за адресою: м Херсон, Одеська площа, 6.

Перебуваючи на посаді заступника директора по експлуатації так званого «Государственного унитарного предприятия «Херсонский речной порт» Савінкін Є.С., в період з 01.07.2022 по 11.11.2022, знаходячись за адресою: м. Херсон, Карантинний острів, 1, діючи за попередньою змовою з Ткаченком І.В., у безпосередньому підпорядкуванні якого він перебував, з метою завдання шкоди Україні, вчинив умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору, збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора рф

шляхом підтримки дій та рішень держави-агресора рф, збройних формувань рф та окупаційної адміністрації рф, підготовки та передачі матеріальних ресурсів, а саме забезпечив та організував виконання робіт з реконструкції вантажного понтону інвентарний номер 3268, який знаходився на балансі «Укрріфлот», а саме зміни його конструкції для забезпечення безперешкодного заїзду та виїзду військового автомобільного транспорту, якою в подальшому користувались військові формування держави-агресора рф.

Крім того, Савінкін Є.С., перебуваючи на посаді заступника директора по експлуатації так званого підприємства, за попередньою змовою з директором вказаного підприємства Ткаченком І.В., на виконання рішення окупаційної адміністрації держави-агресора рф - так званої «військово-цивільної адміністрації Херсонської області», а саме розпорядження так званого «виконуючого обов'язки губернатора Херсонської області» № 105-р від 28.10.2022 «Про деякі заходи при евакуації з прибережної частини Херсонської області» про обов'язковий вивіз (евакуацію) підприємств, установ та організацій та товарно-матеріальних цінностей», на початку листопада 2022 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено), отримав від директора підприємства Ткаченка І.В. вказівку, на виконання якої забезпечив технічне та експлуатаційне переміщення та передачу представникам держави-агресора на тимчасово окуповану частину лівобережжя Херсонської області матеріальних ресурсів підприємства АСК «Укрріфлот», а саме: буксиру-штовхача «Кодак», рейдово-буксирного теплоходу «Затон», буксиру «Рица», транспортних засобів - автомобіля SKODA OCTAVIA номерний знак AE5592BK, та SKODA OCTAVIA A7 номерний знак BT8466CO, трактора колісного «Т-150», трактора колісного «К702-М», автомобіля «ЗІЛ 133ГЯ Автокран 10-20-Т-С».

Таким чином, Савінкін Євген Сергійович підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 111-2 КК України – умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави – агресора, вчинені громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації рішень та дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора, підготовки та передачі матеріальних ресурсів чи інших активів представникам держави-агресора, її збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Слідчий у кримінальному провадженні –
старший слідчий СВ ВП №1
Каховського РВП
ГУНП в Херсонській області
майор поліції

Тетяна САЛІВОНЧИК

ПОГОДЖЕНО

**Прокурор у кримінальному провадженні -
прокурор відділу нагляду за
додержанням законів органами,
які ведуть боротьбу з організованою злочинністю
Херсонської обласної прокуратури**

Костянтин ПОДОЛЯК

«29» серпня 2023 року

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО**Стаття 42. Підозрюваний**

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури

або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1). прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2). виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3). підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мене повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручена, права підозрюваного роз'яснені.

Підозрюваний _____
(прізвище, ініціали, підпис)

Захисник _____
(прізвище, ініціали, підпис)

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 2023 року.

Повідомлення про зміну раніше повідомленої підозри вручив:

**Слідчий у кримінальному провадженні –
старший слідчий СВ ВП №1
Каховського РВП
ГУНП в Херсонській області
майор поліції**

Тетяна САЛІВОНЧИК